

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **Bc. M. H.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha, proti rozhodnutí předsedy žalované ze dne 7. 1. 2025, č. j. 10.04-000112/24-0002, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 8. 2025, č. j. 10 A 29/2025-30,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Předseda žalované shora označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) rozhodl o žádosti žalobce ze dne 25. 11. 2024 tak, že mu podle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii (dále jen „zákon o advokacii“), neurčil advokáta k poskytnutí právní služby za úplatu.

[2] Žalobce se proti napadenému rozhodnutí bránil žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Městský soud usnesením ze dne 30. 4. 2025, č. j. 10 A 29/2025-11, zamítl žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků. Proti předmětnému usnesení podal žalobce kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 31. 7. 2025, č. j. 21 As 104/2025-15, zamítl jako nedůvodnou.

[3] Městský soud na to žalobce usnesením ze dne 6. 8. 2025, č. j. 10 A 29/2025-17, vyzval k zaplacení soudního poplatku za žalobu ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení. Žalobce však soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatil a podáním doručeným městskému soudu dne 20. 8. 2025 požádal opětovně od osvobození od soudních poplatků s odůvodněním, že došlo ke změně poměrů (finanční prostředky si již nezaopatřuje krádežemi a loupežemi, ale spoléhá pouze na příspěvky a dárky).

[4] Městský soud v záhlaví uvedeném usnesením (dále jen „napadené usnesení“) řízení o žalobě pro nezaplacení soudního poplatku zastavil. V uvedeném usnesení současně poukázal na to, že žalobce fakticky žádné nové skutečnosti ohledně změny svých poměrů neuvedl. S ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu proto nebylo potřebné

o opakované žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků rozhodovat samostatným usnesením.

[5] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní proti napadenému usnesení brojí kasační stížností, jejíž součástí učinil také návrh na osvobození od soudních poplatků a na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[6] Nejvyšší správní soud však v usnesení ze dne 27. 11. 2025, č. j. 4 As 203/2025-18, dospěl k závěru, že stěžovatel nesplňuje první z nezbytných podmínek pro ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zakotvenou v § 35 odst. 10 s. ř. s. a pro přiznání osvobození od soudních poplatků za řízení o kasační stížnosti ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s., neboť jeho kasační stížnost posoudil jako zjevně neúspěšný návrh. Jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků za řízení o kasační stížnosti a o ustanovení zástupce pro toto řízení tudíž zamítl. Z toho důvodu jej současně v předmětném usnesení vyzval k úhradě soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti a také k doložení splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s., a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení uvedeného usnesení. Poučil jej přitom o následcích nevyhovění těmto výzvám. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 4. 12. 2025. Lhůta 15 dnů stanovená ke splnění uložených povinností tak uplynula v pátek 19. 12. 2025, přičemž stěžovatel uložené povinnosti ani k dnešnímu dni nesplnil.

[7] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Tímto zvláštním zákonem je v nyní posuzované věci zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), jehož § 9 odst. 1 stanoví, že *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží.*

[8] Jelikož stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[9] Přestože Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že stěžovatel se v podání ze dne 18. 12. 2025 označil za oběť trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby, kterou spatřoval ve výzvě Nejvyššího správního soudu k zaplacení soudního poplatku a k předložení plné moci obsažené v již zmíněném usnesení ze dne 27. 11. 2025, č. j. 4 As 203/2025-18, a že téhož dne dalším podáním znovu požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti z důvodů nových dosud neuplatněných skutečností, Nejvyšší správní soud neshledal důvody, pro které by musel o této opakované žádosti rozhodnout před zastavením tohoto řízení.

[10] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu totiž vyplývá, že o opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je soud povinen rozhodnout jen v případě, kdy tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, respektive došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení (viz například rozsudky ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008-65, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 8 As 145/2015-12, nebo ze dne

pokračování

12. 10. 2016, č. j. 5 As 120/2016-32). Stěžovatel však ve svých podáních žádné nové skutečnosti, které by jakkoli nasvědčovaly změně jeho poměrů, neuplatnil. Namísto toho toliko zpochybnil správnost závěrů Nejvyššího správního soudu vyslovených v usnesení ze dne 27. 11. 2025, č. j. 4 As 203/2025-18, přičemž poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004-98, ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008-65, na nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 1. 2010, sp. zn. I.ÚS 1439/09, a dále zdůraznil, že se městský soud v napadeném usnesení nezabýval jím tvrzenou změnou poměrů. Jinými slovy stěžovatel namísto prokázání svého (nadto veskrze obecného) tvrzení o změně svých poměrů vyslovuje v této své opakované žádosti nesouhlas se závěry vyslovenými v usnesení ze dne 27. 11. 2025, č. j. 4 As 203/2025-18.

[11] Již jen pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že stěžovatelovy odkazy na výše zmíněné rozsudky Nejvyššího správního soudu nejsou pro nyní projednávanou věc přílehlivé. V rozsudku ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004-98, Nejvyšší správní soud nedovodil důvodnost kasačních námitek spadajících pod kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., kterých se stěžovatel dovolává, a v rozsudku ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008-65, naopak vyslovil, že o „*opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, zejména došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení.*“ Co se týče nálezu Ústavního soudu ze dne 20. 1. 2010, sp. zn. I. ÚS 1439/09, tak v něm Ústavní soud konstatoval pochybení okresního soudu v situaci, kdy o žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků nerozhodl samostatným usnesením, a současně se s ní žádným způsobem nevypořádal ani v odůvodnění usnesení o zastavení řízení. Ústavní soud v uvedeném nálezu potvrdil i výše již uvedené, totiž že o opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti. Jeho závěry jsou tedy souladné s postupem v nyní souzené věci, v níž žádné nové skutečnosti týkající se svých poměrů stěžovatel neuvedl, resp. takovým tvrzením není skutečnost, že se stěžovatel cítí být obětí trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby (viz výše).

[12] Ačkoli stěžovatel neodstranil (včas) ani další vadu své kasační stížnosti, a to doložení splnění podmínky vyplývající z § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože i k tomu byl v usnesení ze dne 27. 11. 2025, č. j. 4 As 203/2025-18 vyzván, Nejvyšší správní soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před odmítnutím návrhu pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 8. 2016, č. j. 2 Afs 111/2016-29, ze dne 19. 10. 2016, č. j. 3 As 207/2016-35, či ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 As 240/2016-70).

[13] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. ledna 2026

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu